

DCAS Dok. nr. 22
8/9/10

INTERNASJONAL KONFERANSE OM LUFTFARTSLOVGIVNING

(Beijing, 30. august–10. september 2010)

TILLEGGS PROTOKOLL TIL KONVENSJONEN OM

BEKJEMPELSE AV ULOVLIG BEMEKTIGELSE AV LUFTFARTØYER

**TILLEGGSPROTOKOLL TIL KONVENSJONEN OM BEKJEMPELSE AV
ULOVLIG BEMEKTIGELSE AV LUFTFARTØYER**

DE STATER SOM ER PART I DENNE PROTOKOLL,

SOM ER DYPT BEKYMRET over opptrappingen av ulovlige handlinger mot sivil luftfart verden over,

SOM ERKJENNER at nye former for trusler mot sivil luftfart krever en ny og samordnet innsats og samarbeidsregler statene imellom,

SOM MENER at for bedre å kunne møte disse truslene er det nødvendig å vedta bestemmelser som utfyller bestemmelsene i konvensjonen om bekjempelse av ulovlig bemektigelse av luftfartøyer, undertegnet i Haag 16. desember 1970, for å bekjempe ulovlig kapring av eller utøvelse av kontroll over luftfartøyer, og å gjøre konvensjonen mer effektiv,

ER BLITT ENIGE OM FØLGENDE:

ARTIKKEL I

Denne protokoll supplerer konvensjonen om bekjempelse av ulovlig bemektigelse av luftfartøyer, som ble undertegnet i Haag 16. desember 1970 (heretter kalt «konvensjonen»).

ARTIKKEL II

Konvensjonens artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

1. En person begår en overtredelse dersom vedkommende ulovlig og forsettlig tiltvinger seg eller utøver kontroll over et luftfartøy i tjeneste ved makt eller trussel om bruk av makt, ved tvang eller annen form for truende atferd, eller ved bruk av teknologiske hjelpemidler.
2. En person begår også en overtredelse dersom vedkommende
 - a) truer med å begå en overtredelse fastsatt i nr. 1, eller
 - b) ulovlig og forsettlig er årsak til at en person mottar en slik trussel, under omstendigheter som tyder på at trusselen er troverdig.

3. En person begår også en overtredelse dersom vedkommende
- a) forsøker å begå en overtredelse fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, eller
 - b) organiserer eller beordrer andre til å begå en overtredelse fastsatt i nr. 1 eller 2 eller nr. 3 bokstav a) i denne artikkel, eller
 - c) anses som medskyldig i en overtredelse fastsatt i nr. 1 eller 2 eller nr. 3 bokstav a) i denne artikkel, eller
 - d) ulovlig og forsettlig hjelper en annen person med å unngå etterforskning, søksmål eller straff, med kunnskap om at vedkommende har begått en overtredelse fastsatt i nr. 1 eller 2 eller nr. 3 bokstav a), b) eller c) i denne artikkel, eller at vedkommende er ettersøkt av rettshåndhevende myndigheter med sikte på straffeforfølgning etter å ha begått en slik overtredelse eller er dømt for en slik overtredelse.
4. Hver statspart skal også fastsette at en av eller begge handlingene nevnt nedenfor anses som overtredelser når de begås forsettlig, uansett om noen av overtredelsene fastsatt i nr. 1 eller 2 i denne artikkel faktisk er begått eller forsøkt begått,
- a) å avtale med en eller flere andre personer å begå en overtredelse fastsatt i nr. 1 eller 2 i denne artikkel og, dersom nasjonal lovgivning krever det, som omfatter en handling utført av en av deltakerne for å fremme avtalen, eller
 - b) på annen måte å medvirke til at en gruppe personer som handler ut fra et felles formål, begår en eller flere overtredelser fastsatt i nr. 1 eller 2 i denne artikkel; slik medvirkning skal enten
 - i) foregå med sikte på å fremme gruppens kriminelle virksomhet eller formål i sin alminnelighet, når virksomheten eller formålet innebærer at det begås en overtredelse fastsatt i nr. 1 eller 2 i denne artikkel, eller
 - ii) foregå med kunnskap om at gruppen har til hensikt å begå en overtredelse fastsatt i nr. 1 eller 2 i denne artikkel.»

ARTIKKEL III

Konvensjonens artikkel 2 skal lyde:

«Artikkel 2

Hver statspart forplikter seg til å illegge strenge straffer for overtredelsene fastsatt i artikkel 1.»

ARTIKKEL IV

I konvensjonen skal ny artikkel 2a lyde:

«Artikkel 2a

1. Hver statspart kan, i samsvar med sine internrettslige prinsipper, treffe de tiltak som er nødvendige for at et rettssubjekt lokalisert på partens territorium eller stiftet etter partens lovgivning kan holdes ansvarlig når en person med ansvar for ledelse av eller kontroll med vedkommende rettssubjekt i denne egenskap har begått en overtredelse fastsatt i artikkel 1. Dette ansvaret kan være strafferettslig, sivilrettslig eller administrativt.
2. Dette ansvaret berører ikke det straffeansvar som gjelder for enkeltpersoner som har begått overtredelsene.
3. Dersom en statspart treffer de tiltak som er nødvendige for å holde et rettssubjekt ansvarlig i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, skal den bestrebe seg på å ilegge strafferettslige, sivilrettslige eller administrative sanksjoner som er effektive, forholdsmessige og forebyggende. Disse sanksjonene kan omfatte bøter.»

ARTIKKEL V

I konvensjonens artikkel 3 skal nr. 1 lyde:

«Artikkel 3

1. I denne konvensjon anses et luftfartøy å være i tjeneste fra det tidspunkt bakkepersonellet eller luftfartøyets besetning starter forberedelsene til en bestemt flyging, og til 24 timer etter landing. Under en eventuell nødlanding anses luftfartøyet fortsatt å være under flyging inntil de kompetente myndigheter overtar ansvaret for det og for personer og gods om bord.»
2. I konvensjonens artikkel 3 nr. 3 erstattes ordet «registreringsstat» med «registerstat».
3. I konvensjonens artikkel 3 nr. 4 erstattes ordet «nevnt» med «fastsatt».
4. I konvensjonens artikkel 3 skal nr. 5 lyde:
5. Uten hensyn til nr. 3 og 4 i denne artikkel og til luftfartøyets avgangssted eller faktiske landingssted får artikkel 6, 7, 7a, 8, 8a, 8b og 10 anvendelse dersom gjerningsmannen eller den angivelige gjerningsmannen blir funnet på territoriet til en annen stat enn luftfartøyets registerstat.»

ARTIKKEL VI

I konvensjonen skal ny artikkel 3a lyde:

«Artikkel 3a

1. Ingen bestemmelse i denne konvensjon berører staters og enkeltpersoners øvrige rettigheter, forpliktelser og ansvar etter folkeretten, særlig formålene og prinsippene i De forente nasjoners pakt, i overenskomst om internasjonal sivil luftfart og i internasjonal humanitærrett.
2. Virksomheten til væpnede styrker i en væpnet konflikt, slik disse begrepene er definert i og reguleres av internasjonal humanitærrett, omfattes ikke av denne konvensjon, og heller ikke virksomheten til en stats væpnede styrker under utøvelsen av deres offisielle oppgaver, i den utstrekning den omfattes av andre regler i folkeretten.
3. Bestemmelsene i nr. 2 i denne artikkel skal ikke tolkes slik at ulovlige handlinger godtas eller at ellers ulovlige handlinger gjøres lovlige, eller at straffeforfølgning etter annen lovgivning utelukkes.»

ARTIKKEL VII

Konvensjonens artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

1. Hver statspart skal treffe de tiltak som er nødvendige for å etablere jurisdiksjon over overtredelsene fastsatt i artikkel 1 samt over enhver annen voldshandling den angivelige gjerningsmannen har begått mot passasjerer eller besetning i forbindelse med overtredelsene,
 - a) når overtredelsen er begått på vedkommende stats territorium,
 - b) når overtredelsen er begått mot eller om bord i et luftfartøy som er registrert i vedkommende stat,
 - c) når luftfartøyet der overtredelsen har funnet sted, lander på statens territorium med den angivelige gjerningsmannen fremdeles om bord,
 - d) når overtredelsen er begått mot eller om bord i et luftfartøy som er utleid uten besetning til en leietaker som har sitt hovedforetak i eller, dersom slikt hovedforetak ikke finnes, har fast bopel i vedkommende stat,
 - e) når overtredelsen er begått av en av statens egne borgere.
2. Hver statspart kan i tillegg etablere jurisdiksjon over en slik overtredelse
 - a) når overtredelsen er begått mot en av statens egne borgere,
 - b) når overtredelsen er begått av en statsløs person som til vanlig er bosatt på vedkommende stats territorium.

3. Hver statspart skal likeledes treffe de tiltak som er nødvendige for å etablere jurisdiksjon over overtredelsene fastsatt i artikkel 1 i de tilfeller der den angivelige gjerningsmannen befinner seg på dens territorium og den ikke utleverer vedkommende etter artikkel 8 til noen av statspartene som har etablert jurisdiksjon i samsvar med gjeldende bestemmelser om disse overtredelsene i denne artikkel.
4. Denne konvensjon utelukker ikke strafferettslig jurisdiksjon som utøves i samsvar med nasjonal lovgivning.»

ARTIKKEL VIII

Konvensjonens artikkel 5 skal lyde:

«Artikkel 5

Statsparter som etablerer felles organisasjoner eller internasjonale driftsselskaper for lufttransport for å utføre flyginger med luftfartøyer underlagt felles eller internasjonal registrering, skal for hvert luftfartøy på en hensiktsmessig måte fastsette hvilken av disse statene som skal utøve jurisdiksjon og tillegges myndighet som registerstat for denne konvensjons formål, og skal underrette Den internasjonale organisasjon for sivil luftfarts generalsekretær om dette, som skal oversende underretningen til alle stater som er part i denne konvensjon.»

ARTIKKEL IX

I konvensjonens artikkel 6 skal nr. 4 lyde:

«Artikkel 6

4. Når en statspart i henhold til denne artikkel har tatt en person i forvaring, skal den umiddelbart underrette de statsparter som har etablert jurisdiksjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 og etablert jurisdiksjon og underrettet depositaren i henhold til artikkel 4 nr. 2, og, dersom den mener det er tilrådelig, andre berørte stater om at vedkommende er tatt i forvaring samt hvilke forhold som ligger til grunn for frihetsberøvelsen. Statsparten som foretar den foreløpige undersøkelsen omhandlet i nr. 2 i denne artikkel, skal omgående underrette nevnte statsparter om resultatet av undersøkelsen og opplyse om den har til hensikt å utøve jurisdiksjon.»

ARTIKKEL X

I konvensjonen skal ny artikkel 7a lyde:

«Artikkel 7a

En person som er tatt i forvaring eller som det er truffet andre tiltak overfor, eller som straffeforfølges i henhold til denne konvensjon, skal sikres en rettferdig behandling og

alle rettigheter og garantier i samsvar med lovgivningen i den stat på hvis territorium vedkommende befinner seg, og i samsvar med de folkerettslige bestemmelser som kommer til anvendelse, herunder om internasjonale menneskerettigheter.»

ARTIKKEL XI

Konvensjonens artikkel 8 skal lyde:

«Artikkel 8

1. Overtredelsene fastsatt i artikkel 1 skal anses som utleveringsgrunnlag i enhver utleveringsavtale som er inngått mellom statspartene. Statspartene forplikter seg til å innarbeide slike overtredelser som utleveringsgrunnlag i enhver utleveringsavtale som inngås mellom dem.
2. Dersom en statspart som setter som vilkår for utlevering at det foreligger en avtale, mottar en anmodning om utlevering fra en annen statspart som den ikke har utleveringsavtale med, kan den, dersom den ønsker det, betrakte denne konvensjon som hjemmel for utlevering med hensyn til overtredelsene fastsatt i artikkel 1. Utlevering skal skje i samsvar med øvrige vilkår fastsatt i den anmodede statens lovgivning.
3. Statsparter som ikke setter som vilkår for utlevering at det foreligger en avtale, skal anse overtredelsene fastsatt i artikkel 1 som utleveringsgrunnlag seg imellom, med forbehold for vilkår fastsatt i den anmodede statens lovgivning.
4. Ved utlevering mellom statsparter skal hver enkelt overtredelse behandles som om den var blitt begått ikke bare der den fant sted, men også på territoriet til de statsparter som er forpliktet til å etablere jurisdiksjon i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav b), c), d) og e), og som har etablert jurisdiksjon i samsvar med artikkel 4 nr. 2.
5. Overtredelsene fastsatt i artikkel 1 nr. 4 bokstav a) og b) skal ved utlevering mellom statspartene behandles som likeverdige.»

ARTIKKEL XII

I konvensjonen skal ny artikkel 8a lyde:

«Artikkel 8a

Ved spørsmål om utlevering eller gjensidig rettslig bistand skal ingen av overtredelsene fastsatt i artikkel 1 anses som en politisk overtredelse eller som en overtredelse forbundet med en politisk overtredelse, eller som en politisk motivert overtredelse. En begjæring om utlevering eller en anmodning om gjensidig rettslig bistand på grunnlag av en slik overtredelse kan dermed ikke avslås utelukkende med den begrunnelse at det dreier seg om en politisk overtredelse, en overtredelse forbundet med en politisk overtredelse eller en politisk motivert overtredelse.»

ARTIKKEL XIII

I konvensjonen skal ny artikkel 8b lyde:

«Artikkel 8b

Ingen bestemmelse i denne konvensjon skal tolkes slik at det pålegges en forpliktelse til å utlevere eller gi gjensidig rettslig bistand dersom den anmodede statspart har rimelig grunn til å anta at anmodningen om utlevering på grunnlag av overtredelser fastsatt i artikkel 1 eller om gjensidig rettslig bistand i forbindelse med slike overtredelser er framsatt i den hensikt å reise søksmål mot eller straffe en person på grunn av vedkommendes rase, religion, nasjonalitet, etniske opprinnelse, politiske meninger eller kjønn, eller at vedkommende av noen av de samme grunnene ville komme i en vanskelig stilling dersom anmodningen ble etterkommet.»

ARTIKKEL XIV

I konvensjonens artikkel 9 skal nr. 1 lyde:

«Artikkel 9

1. Når en av handlingene fastsatt i artikkel 1 nr. 1 er utført eller i ferd med å bli utført, skal statspartene treffe alle egnede tiltak for å gjenopprette eller opprettholde den rettmessige fartøysjefens kontroll over luftfartøyet.»

ARTIKKEL XV

I konvensjonens artikkel 10 skal nr. 1 lyde:

«Artikkel 10

1. Statspartene skal gi hverandre størst mulig bistand i forbindelse med straffeforfølgning knyttet til overtredelsene fastsatt i artikkel 1 samt andre handlinger fastsatt i artikkel 4. Den anmodede stats lovgivning skal gjelde i alle saker.»

ARTIKKEL XVI

I konvensjonen skal ny artikkel 10a lyde:

«Artikkel 10a

Enhver statspart som har grunn til å tro at det vil bli begått en overtredelse fastsatt i artikkel 1, skal i samsvar med sin nasjonale lovgivning gi de statsparter den tror vil være en stat som angitt i artikkel 4 nr. 1 og 2, all relevant informasjon den er i besittelse av.»

ARTIKKEL XVII

1. Alle henvisninger i konvensjonen til «kontraherende stat» og «kontraherende stater» erstattes med henholdsvis «statspart» og «statsparter».
2. Alle henvisninger i konvensjonen til «ham» og «hans» erstattes med henholdsvis «vedkommende» og «vedkommendes».

ARTIKKEL XVIII

Den arabiske og kinesiske konvensjonsteksten vedlagt denne protokoll skal ha samme gyldighet som den engelske, franske, russiske og spanske konvensjonsteksten.

ARTIKKEL XIX

Mellom de stater som er part i denne protokoll, skal konvensjonen og denne protokoll leses og tolkes sammen som ett dokument og kalles «Haag-konvensjonen som endret ved Beijing-protokollen av 2010».

ARTIKKEL XX

Denne protokoll skal være åpen for undertegning i Beijing 10. september 2010 av de stater som deltar på diplomatkonferansen om luftfartssikkerhet i Beijing fra 30. august til 10. september 2010. Etter 27. september 2010 skal protokollen være åpen for undertegning av alle stater ved Den internasjonale organisasjon for sivil luftfarts hovedsete i Montreal inntil den trer i kraft i samsvar med artikkel XXIII.

ARTIKKEL XXI

1. Denne protokoll skal ratifiseres, godtas eller godkjennes. Ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokumentene skal deponeres hos Den internasjonale organisasjon for sivil luftfarts generalsekretær, som herved utpekes til depositar.
2. Enhver stat som ratifiserer, godtar eller godkjenner denne protokoll uten å være part i konvensjonen, skal anses å ha ratifisert, godtatt eller godkjent Haag-konvensjonen som endret ved Beijing-protokollen av 2010.
3. Enhver stat som ikke ratifiserer, godtar eller godkjenner denne protokoll i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, kan når som helst tiltre protokollen. Tiltredelsesdokumentet skal deponeres hos depositaren.

ARTIKKEL XXII

Når en statspart ratifiserer, godtar, godkjenner eller tiltrer denne protokoll,

- a) skal den underrette depositaren om jurisdiksjonen den har etablert i sin nasjonale lovgivning i samsvar med artikkel 4 nr. 2 i Haag-konvensjonen som endret ved Beijing-protokollen av 2010, og umiddelbart underrette depositaren om enhver endring, og

- b) kan den erklære at den vil anvende bestemmelsene i artikkel 1 nr. 3 bokstav d) i Haag-konvensjonen som endret ved Beijing-protokollen av 2010, i samsvar med sine strafferettslige prinsipper om ansvarsfrihet for familiemedlemmer.

ARTIKKEL XXIII

1. Denne protokoll trer i kraft den første dag i den annen måned etter at det tjueandre ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentet er deponert hos depositaren.
2. For hver stat som ratifiserer, godtar, godkjenner eller tiltrer denne protokoll etter at det tjueandre ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentet er deponert, skal protokollen tre i kraft den første dag i den annen måned etter at staten har deponert sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument.
3. Så snart denne protokoll trer i kraft, skal den registreres ved De forente nasjoner av depositaren.

ARTIKKEL XXIV

1. Enhver statspart kan si opp denne protokoll ved skriftlig underretning til depositaren.
2. Oppsigelsen får virkning ett år etter at depositaren har mottatt underretningen.

ARTIKKEL XXV

Depositaren skal omgående underrette alle stater som er part i denne protokoll, samt alle signatarstater eller stater som har tiltrådt protokollen, om datoen for hver undertegning, datoen for deponering av hvert ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument og datoen for protokollens ikrafttredelse samt annen relevant informasjon.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til det, undertegnet denne protokoll.

UTFERDIGET i Beijing 10. september 2010 på engelsk, arabisk, kinesisk, fransk, russisk og spansk, med samme gyldighet for hver av tekstene; med hensyn til deres innbyrdes samsvar får tekstene gyldighet etter at de er verifisert av konferansens sekretariat, som er underlagt konferansens president, innen nitti dager etter at de er utferdiget. Denne protokoll skal være deponert i arkivene til Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart, og depositaren skal oversende bekreftede kopier av den til alle stater som har tiltrådt protokollen.

PROTOCOL

SUPPLEMENTARY TO THE CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL SEIZURE OF AIRCRAFT

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DEEPLY CONCERNED about the worldwide escalation of unlawful acts against civil aviation;

RECOGNIZING that new types of threats against civil aviation require new concerted efforts and policies of cooperation on the part of States; and

BELIEVING that in order to better address these threats, it is necessary to adopt provisions supplementary to those of the *Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft* signed at The Hague on 16 December 1970, to suppress unlawful acts of seizure or exercise of control of aircraft and to improve its effectiveness;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article I

This Protocol supplements the *Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft*, signed at The Hague on 16 December 1970 (hereinafter referred to as “the Convention”).

Article II

Article 1 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 1

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally seizes or exercises control of an aircraft in service by force or threat thereof, or by coercion, or by any other form of intimidation, or by any technological means.

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) makes a threat to commit the offence set forth in paragraph 1 of this Article;
or

(b) unlawfully and intentionally causes any person to receive such a threat,

under circumstances which indicate that the threat is credible.

3. Any person also commits an offence if that person:
 - (a) attempts to commit the offence set forth in paragraph 1 of this Article; or
 - (b) organizes or directs others to commit an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 (a) of this Article; or
 - (c) participates as an accomplice in an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 (a) of this Article; or
 - (d) unlawfully and intentionally assists another person to evade investigation, prosecution or punishment, knowing that the person has committed an act that constitutes an offence set forth in paragraph 1, 2, 3 (a), 3 (b) or 3 (c) of this Article, or that the person is wanted for criminal prosecution by law enforcement authorities for such an offence or has been sentenced for such an offence.
4. Each State Party shall also establish as offences, when committed intentionally, whether or not any of the offences set forth in paragraph 1 or 2 of this Article is actually committed or attempted, either or both of the following:
 - (a) agreeing with one or more other persons to commit an offence set forth in paragraph 1 or 2 of this Article and, where required by national law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement; or
 - (b) contributing in any other way to the commission of one or more offences set forth in paragraph 1 or 2 of this Article by a group of persons acting with a common purpose, and such contribution shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in paragraph 1 or 2 of this Article; or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in paragraph 1 or 2 of this Article.”

Article III

Article 2 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 2

Each State Party undertakes to make the offences set forth in Article 1 punishable by severe penalties.”

Article IV

The following shall be added as Article 2 *bis* of the Convention:

“Article 2 *bis*

1. Each State Party, in accordance with its national legal principles, may take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in Article 1. Such liability may be criminal, civil or administrative.
2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.
3. If a State Party takes the necessary measures to make a legal entity liable in accordance with paragraph 1 of this Article, it shall endeavour to ensure that the applicable criminal, civil or administrative sanctions are effective, proportionate and dissuasive. Such sanctions may include monetary sanctions.”

Article V

1. Article 3, paragraph 1, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 3

1. For the purposes of this Convention, an aircraft is considered to be in service from the beginning of the pre-flight preparation of the aircraft by ground personnel or by the crew for a specific flight until twenty-four hours after any landing. In the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board.”
2. In Article 3, paragraph 3, of the Convention, “registration” shall be replaced by “registry”.
3. In Article 3, paragraph 4, of the Convention, “mentioned” shall be replaced by “set forth”.
4. Article 3, paragraph 5, of the Convention shall be replaced by the following:

“5. Notwithstanding paragraphs 3 and 4 of this Article, Articles 6, 7, 7 *bis*, 8, 8 *bis*, 8 *ter* and 10 shall apply whatever the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft, if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registry of that aircraft.”

Article VI

The following shall be added as Article 3 *bis* of the Convention:

“Article 3 *bis*

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the Convention on International Civil Aviation and international humanitarian law.
2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.”

Article VII

Article 4 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 4

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1 and any other act of violence against passengers or crew committed by the alleged offender in connection with the offences, in the following cases:
 - (a) when the offence is committed in the territory of that State;
 - (b) when the offence is committed against or on board an aircraft registered in that State;
 - (c) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;
 - (d) when the offence is committed against or on board an aircraft leased without crew to a lessee whose principal place of business or, if the lessee has no such place of business, whose permanent residence is in that State;
 - (e) when the offence is committed by a national of that State.

2. Each State Party may also establish its jurisdiction over any such offence in the following cases:

- (a) when the offence is committed against a national of that State;
- (b) when the offence is committed by a stateless person whose habitual residence is in the territory of that State.

3. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1 in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person pursuant to Article 8 to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with the applicable paragraphs of this Article with regard to those offences.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.”

Article VIII

Article 5 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 5

The States Parties which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registry for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the Secretary General of the International Civil Aviation Organization who shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.”

Article IX

Article 6, paragraph 4, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 6

4. When a State Party, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States Parties which have established jurisdiction under paragraph 1 of Article 4, and established jurisdiction and notified the Depositary under paragraph 2 of Article 4 and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person’s detention. The State Party which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States Parties and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.”

Article X

The following shall be added as Article 7 *bis* of the Convention:

“Article 7 *bis*

Any person who is taken into custody, or regarding whom any other measures are taken or proceedings are being carried out pursuant to this Convention, shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.”

Article XI

Article 8 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 8

1. The offences set forth in Article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include the offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in Article 1 as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with subparagraphs (b), (c), (d) and (e) of paragraph 1 of Article 4 and who have established jurisdiction in accordance with paragraph 2 of Article 4.
5. The offences set forth in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 4 of Article 1 shall, for the purpose of extradition between States Parties, be treated as equivalent.”

Article XII

The following shall be added as Article 8 *bis* of the Convention:

“Article 8 *bis*

None of the offences set forth in Article 1 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.”

Article XIII

The following shall be added as Article 8 *ter* of the Convention:

“Article 8 *ter*

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Article 1 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person’s race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion or gender, or that compliance with the request would cause prejudice to that person’s position for any of these reasons.”

Article XIV

Article 9, paragraph 1, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 9

1. When any of the acts set forth in paragraph 1 of Article 1 has occurred or is about to occur, States Parties shall take all appropriate measures to restore control of the aircraft to its lawful commander or to preserve the commander’s control of the aircraft.”

Article XV

Article 10, paragraph 1, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in Article 1 and other acts set forth in Article 4. The law of the State requested shall apply in all cases.”

Article XVI

The following shall be added as Article 10 *bis* of the Convention:

“Article 10 *bis*

Any State Party having reason to believe that one of the offences set forth in Article 1 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish any relevant information in its possession to those States Parties which it believes would be the States set forth in paragraphs 1 and 2 of Article 4.”

Article XVII

1. All references in the Convention to “Contracting State” and “Contracting States” shall be replaced by “State Party” and “States Parties” respectively.
2. All references in the Convention to “him” and “his” shall be replaced by “that person” and “that person’s” respectively.

Article XVIII

The texts of the Convention in the Arabic and Chinese languages annexed to this Protocol shall, together with the texts of the Convention in the English, French, Russian and Spanish languages, constitute texts equally authentic in the six languages.

Article XIX

As between the States Parties to this Protocol, the Convention and this Protocol shall be read and interpreted together as one single instrument and shall be known as The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010.

Article XX

This Protocol shall be open for signature in Beijing on 10 September 2010 by States participating in the Diplomatic Conference on Aviation Security held at Beijing from 30 August to 10 September 2010. After 27 September 2010, this Protocol shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montréal until it enters into force in accordance with Article XXIII.

Article XXI

1. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the International Civil Aviation Organization, who is hereby designated as the Depositary.
2. Ratification, acceptance or approval of this Protocol by any State which is not a Party to the Convention shall have the effect of ratification, acceptance or approval of The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010.
3. Any State which does not ratify, accept or approve this Protocol in accordance with paragraph 1 of this Article may accede to it at any time. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

Article XXII

Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol, each State Party:

- (a) shall notify the Depositary of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of Article 4 of The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010, and immediately notify the Depositary of any change; and
- (b) may declare that it shall apply the provisions of subparagraph (d) of paragraph 3 of Article 1 of The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010 in accordance with the principles of its criminal law concerning family exemptions from liability.

Article XXIII

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Depositary.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Protocol shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. As soon as this Protocol enters into force, it shall be registered with the United Nations by the Depositary.

Article XXIV

1. Any State Party may denounce this Protocol by written notification to the Depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Depositary.

Article XXV

The Depositary shall promptly inform all States Parties to this Protocol and all signatory or acceding States to this Protocol of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the date of coming into force of this Protocol, and other relevant information.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorized, have signed this Protocol.

DONE at Beijing on the tenth day of September of the year Two Thousand and Ten in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another. This Protocol shall remain deposited in the archives of the International Civil Aviation Organization, and certified copies thereof shall be transmitted by the Depositary to all Contracting States to this Protocol.